

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

בעניין:

1. אלקטרה אפיקים בע"מ
 2. אקסטרה תחבורה ציבורית בע"מ
 3. נתיב אקספרס - תחבורה ציבורית בע"מ
 4. דן בדרום תחבורה (2015) בע"מ
 5. דן באר שבע תחבורה (2016) בע"מ
 6. מטרופולין - תחבורה ציבורית בע"מ
 7. סופרבוס ושות', שותפות מוגבלת
 8. קווים תחבורה ציבורית בע"מ
 9. תנופה פתרונות תחבורה בע"מ
- ע"י עוה"ד ד"ר דן חי, תומר ארד, תומר פינקלשטיין,
דרור אפלדורף

העותרות בעת"מ 60829-04-25;
המשיבות 3-11
בעת"מ 54108-09-25

1. דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית
 2. שמחה הורביץ
 3. שרה לאה קליין
 4. חיים יוסף שוורץ
 5. אשר נוישטט
 6. יוסף קנל
 7. מאיר הורביץ
- ע"י עו"ד יובל גרינשטיין

העותרים בעת"מ 54108-09-25

נגד

1. משרד התחבורה
 2. הרשות להגנת הפרטיות - מחלקת חקירות
- ע"י עו"ד ראופה קאסם-חוראני

12. אגד חברה לתחבורה בע"מ
- ע"י עוה"ד ירון קוכמן, שיר צוברי

המשיבים

פסק דין

שתי עתירות מנהליות שעניינן שימוש בנתוני נוסעים הנאספים באמצעות כרטיס ה"רב-קו" בתחבורה הציבורית על ידי חברות התחבורה הציבורית.

מבוא ורקע עובדתי

1. העותרות בעת"מ 60829-04-25 (להלן: **המפעילות** ו**עתירת המפעילות** בהתאמה) הן חברות המפעילות את שירותי התחבורה הציבורית, ומשתמשות במאגר הנתונים הנאספים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

על נוסעי התחבורה הציבורית כתוצאה מתיקוף כרטיס ה"רב-קו" ("המסלקה"), לצורך קידום כרטיס משותף שלהם, להעברת השירות ממפעיל אחד לשני וכן מתן מענה לתלונות ולהתגוננות בהליכים משפטיים.

2. במאגר נתונים זה נאספים פרטי מידע, לרבות פרטים אישיים של הנוסע (בכרטיס מזוהה), פרופיל נסיעה המזכה בהנחות, ונתוני מיקום של הנסיעות (תחנת עלייה, מועד, מספר קו וכו'). יצוין כי למפעילות ניתנה גישה מוגבלת למאגר זה.

3. בעקבות תלונה שהוגשה לרשות להגנת הפרטיות נגד אחת ממפעילות התחבורה הציבורית, שלפי הנתען עשתה שימוש בנתוני הנסיעות האישיים של המתלונן ממאגר המסלקה שנשלפו באמצעות מספר ה"רב-קו" שלו, וצירפה אותם לכתב ההגנה ללא הסכמתו, נפתח הליך פיקוח על ידי המשיבה 2, הרשות להגנת הפרטיות (להלן: **הרשות או הרשות להגנת הפרטיות**), שקבעה כי השימוש שנעשה במאגר היה שלא כדין. בהמשך לכך, ביום 29.10.2024 פרסם המשיב 1 (להלן: **משרד התחבורה**), הודעה שנשלחה לכלל מפעילי התחבורה הציבורית, ובה נכתבו הדברים הבאים:

"הנדון: איסור שימוש בנתוני נוסעי התחבורה הציבורית

לאחרונה הועברו להתייחסותנו, באמצעות הרשות להגנת הפרטיות, מספר תלונות של נוסעים, מהן עולה כי מפעילי תח"צ עושים שימוש בנתונייהם האישיים של הנוסעים לצורך התגוננות משפטית, צורך שאינו עונה על המטרות שלשמן נאסף המידע.

אבקש לשוב ולהזכיר כי בכל הקשור לנתוני נוסעים, יש לפעול בהתאם להוראות נוהל "טיפול בנתוני הנוסע במערך הכרטיס החכם" נוהל 02.04.02.06 בנהלי הכרטיס החכם (מצ"ב).

יובהר ויודגש כי שימוש בנתוני נוסעים למטרה שאינה נמנית על המטרות לשמן נאסף המידע – אסור על פי דין.

בהקשר זה, נזכיר כי שימוש במידע של נוסעים לצורך התגוננות משפטית של כל גורם, לרבות של מפעילי התחבורה הציבורית – ייעשה בכפוף לצו שופט בלבד, שיופנה למשרדנו, אשר יוציא את המידע בהתאם לצו.

חל איסור מוחלט להוציא מידע על נוסעים לצורך התגוננות משפטית ולמעשה לכל צורך שאינו מתן שירותי תחבורה ציבורית לנוסעים..."

(נספח 3 לעתירת המפעילות, כהגדרתה להלן)

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

4. המפעילות פנו למשרד התחבורה במכתב מיום 21.1.2025, וטענו שההוראה שניתנה נעדרת בסיס משפטי, כי אין מדובר בפגיעה בפרטיות, וכי ניתן ללמוד מעצם הגשת התביעה מצד נוסע כלפי אחת המפעילות על הסכמתו מכללא לשימוש מצד המפעילה הנתבעת בנתוני הפעולות שביצע באמצעות כרטיס ה"רב-קו" (נספח 4 לעתירת המפעילות). משרד התחבורה דחה את עמדתן של המפעילות (מכתב מיום 5.3.2025).

5. מכאן עתירת המפעילות, שבה התבקש בית המשפט לקבוע כי משרד התחבורה פעל בחוסר סמכות בעת שאסר על שימוש בנתוני הנוסעים של הנוסעים ובנתונים הנאספים על ידי הכרטיס החכם, לצורך התגוננות בהליכים משפטיים. בנוסף, נתבקש לקבוע כי ההוראה לוקה בחוסר סבירות ומידתיות קיצוני, ניתנה על בסיס שיקולים זרים, מפלה ופוגעת באפשרות ובזכות להתגונן מפני תביעות.

6. העותרות מבקשות שייקבע כי שימוש בנתונים אשר אין בהם מידע המאפשר לאדם הסביר לזהות מי הנוסע וכן שימוש בנתוני נוסע התובע את מפעיל התחבורה הציבורית במסגרת התגוננות בהליכים משפטיים הינם כדין.

7. לאחר שהוגשה העתירה, והתאפשר עיון בכתבי הטענות שהוגשו במסגרתה, הוגשה העתירה בעת"מ 54108-09-25 על ידי עמותת "דרך כבוד" ומספר משתמשים בתחבורה הציבורית להלן: **עתירת דרך כבוד, העמותה או העותרים**, שבראש ובראשונה ביקשו להביע עמדה בעתירת המפעילות, ולטעון נגד קבלת העתירה. לצד זאת הם העלו טענות נוספות ובהן כי מאגר הרב-קו פרוץ לחלוטין למפעילות התחבורה הציבורית, ללא פיקוח ובקרה, וכי המפעילות עושות שימוש נרחב בנתונים אישיים ורגישים, כולל הצלבת מספרי רב-קו למספרי תעודות זהות, ובכך פוגעות בפרטיות הנוסעים.

8. במסגרת עתירת דרך כבוד נטען כלפי המענה שנתנה הרשות לפנייתה של המשיבה 12 באותה עתירה (להלן: **אגד**), מיום 24.3.2025, שבה ניתנה התייחסות לעניין אחר, והוא האפשרות לשימוש בנתוני הנוסע השמורים במסלקה לצורך איתור נוסע שאינו משלם או מתקף את הנסיעה בכרטיס, אך מסרב להזדהות. וכך נכתב באותו מכתב על ידי הרשות להגנת הפרטיות:

"לאחר שעיינו בחוות הדעת שהועברה על ידכם במהלך הפגישה, ולאחר קבלת עמדת משרד התחבורה ביחס לחוות הדעת, מסקנתנו היא כי אין מניעה שמפעיל תחבורה ציבורית יעשה שימוש בנתוני הנוסע השמורים במאגר, אך ורק לצורך קבלת מספר תעודת הזהות של נוסע שלא שילם עבור

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

שימוש שביצע בשירותי תחבורה ציבורית או לא תיקף את כרטיס נסיעתו,
ובנוסף סירב למסור פרטים מזהים לפקח"
(נספח 4 לעתירת דרך כבוד).

9. מענה זה התבסס על עמדת משרד התחבורה והרשות לפיה: "מתן שירות לנוסע ספציפי" (כהגדרתו בהנחיית הרשות) כולל גם פיקוח, בקרה ואכיפה בנוגע לתשלום.

10. בעתירת דרך כבוד התבקש ביטול החלטה זו. לצד זאת, נתבקש להורות על חסימת הגישה של המפעילות למאגר המידע – גישה שמאפשרת שליפת נתונים אישיים ומידע רגיש והצלבת מספר תעודת הזהות למספר הכרטיס של הנושא ולהיפך, ללא כל בקרה. בנוסף התבקש לצוות על המשיבים לנקוט הליכי אכיפה כלפי מפעילות התחבורה הציבורית ששומרות נתונים במאגרים שלהן שלא כדיון ומשתמשות בהם, וכן לבצע בדיקה מעמיקה של טענות העותרים בדבר כשלים בשימוש ובגישה למאגר. העותרים צירפו בין היתר תיעוד המלמד על תמיכה בטענותיהם לשימוש פסול במידע מתוך המאגר.

11. במסגרת כתב התשובה של משרד התחבורה והרשות להגנת הפרטיות התברר כי אכן נעשית בדיקה שכוללת גם את בדיקתן של טענות העותרים (פניית משרד התחבורה למפעילות מיום 4.11.2025, נספח 9 לכתב התשובה), וכן הוברר בדיון שהתקבלו מענים והטענות הנוגעות לשימוש לא תקין במאגר נבחנות.

12. בדיון עצמו צמצם בא כוח העמותה את הסעדים שהתבקשו וטען כי את אותה בדיקה שמשרד התחבורה והרשות להגנת הפרטיות מבקשים לערוך יש לערוך מיד ולא להמתין לתוצאות העתירה, וכן ביקש להורות על מחיקת מאגרי המידע שנמצאים אצל המפעילות. בנוסף הוא מיקד את הטענות לכך שלא ייעשה על ידי המפעילות שימוש עצמאי לקבלת מספרי תעודות הזהות של אותם נוסעים שמסרבים לשלם אלא הדבר ייעשה על ידי משרד התחבורה והמידע ייאסף מהמאגר הארצי על ידי משרד התחבורה.

עיקרי הטענות

13. המפעילות ואגד טוענות כי החלטת משרד התחבורה בכל הנוגע לשימוש בנתוני המאגר לצורך הגנה מתביעות שגויה מיסודה ויש לבטלה. בראש ובראשונה, נטען כי ההחלטה מבוססת על פרשנות משפטית שגויה של חוק הגנת הפרטיות, ובפרט של "עקרון צמידות המטרה". לשיטתן, בירור תלונות של נוסעים והתגוננות מפני תביעות המוגשות על ידם הם חלק בלתי נפרד מ"מתן שירות ללקוח", שהיא אחת המטרות שלשמן נאסף המידע.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

14. לטענתך, כאשר נוסע מגיש תלונה או תביעה, הוא נותן את הסכמתו מכללא (במשתמע) לכך שהחברה תעשה שימוש בנתוניו כדי לברר את טענותיו. מבלי שתינתן להן האפשרות לבדוק את נתוני הנוסעים שהתלוננו או שהגישו תביעות כנגדן, הן לא יוכלו להעניק לנוסעים את השירות ברמה הנדרשת, והמענה אליהם יפגע משמעותית.

15. המפעילות טוענות גם לחריגה מסמכות. לטענתך, משרד התחבורה אינו הגורם המוסמך להתוות מדיניות ולהכריע בפרשנות חוק הגנת הפרטיות. סמכות זו מסורה לרשות להגנת הפרטיות ולבתי המשפט, והמשרד התערב בתחום שאינו במומחיותו.

16. בנוסף, עמדת המפעילות היא שמדובר בהחלטה המטילה איסור גורף וקיצוני, שאינו מידתי. היא מכבידה באופן בלתי סביר על המפעילות, בכך שהיא מחייבת אותן לפנות לבית משפט לקבלת צו בכל מקרה של תביעה, גם בהליכים של תביעות קטנות, מהלך הכרוך במשאבים רבים עבורן ועבור בתי המשפט הנדרשים לעיין בתביעה, לבחון את הבקשה למתן צו, לעיתים לקבל את תגובת הצד שכנגד, ולהשקיע תשומות משמעותיות. ההחלטה, כך נטען, אף מפלה את העותרות לרעה ביחס לכל עסק אחר במשק, אשר רשאי לעשות שימוש בהיסטוריית עסקאות של לקוח לצורך התגוננות משפטית.

17. המפעילות מבקשות אפוא לקבוע כי שימוש בנתוני הנסיעה של נוסע שתובע אותן או מגיש תלונה בעקבות שירות שקיבל מהן הוא כדיון, וכן לאפשר שימוש בנתונים אנונימיים שאינם מאפשרים זיהוי של נוסעים אחרים.

18. מן העבר השני, משרד התחבורה והרשות להגנת הפרטיות טוענים כי השימוש שמבקשות המפעילות לעשות במידע מהווה הפרה של "עקרון צמידות המטרה". המידע במאגר המסלקה נאסף למטרה תפעולית מוגדרת – מתן שירותי תחבורה ציבורית. התגוננות משפטית, לטענתם, היא צורך פרטי של החברות ואינה חלק ממטרה זו. הגישה למאגר ניתנה להן כ"מורשות גישה" על ידי משרד התחבורה (בעל השליטה), והן אינן רשאיות לחרוג מהרשאה זו.

19. המשויבים מדגישים כי מדובר ב"מידע רגיש" הכולל נתוני מיקום, שמירתם ועיבודם פוגעים בזכות החוקתית לפרטיות של הנוסעים. שימוש במידע זה מחייב הסכמה מפורשת ומדעת, אשר לא ניתנה על ידי הנוסעים. הם דוחים את הטענה ל"הסכמה מכללא", וטוענים כי נוסע אינו מוותר על זכותו לפרטיות רק משום שהגיש תביעה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

20. יצוין כי במהלך הדיון באת כוח המשיבים הסכימה כי במקרה של הגשת תלונה ישירה כלפי המפעילות ניתנת הסכמה מכללא לשימוש במאגר המידע לצורך בירור התלונה ומתן תשובה, אך עמדה על עמדת המשיבים כי אין ללמוד מכך כי יש לעשות כן במקרה של תביעה משפטית נגד המפעילות. ההנמקה לכך הייתה כי בהגשת תביעה התובע מאבד מיכולתו לשלוט על המידע שנאסף על אודותיו, ועל השימוש במספר תעודת הזהות שלו בפרט, ולכן נדרש פיקוח מצד השופט שדן בתביעה אשר יחליט האם המידע המבוקש נדרש לצורך התביעה.

21. באשר לטענות שנטענו במישור המשפט המנהלי, המשיבים טוענים כי למשרד התחבורה, כרגולטור האחראי על ענף התחבורה הציבורית, יש סמכות מלאה לקבוע תנאים והוראות למפעילים במסגרת רישיונות ההפעלה והסכמי ההתקשרות עמם, לרבות כללים הנוגעים לשימוש במידע.

22. ההנחיה, לטענת המשיבים, היא סבירה ומידתית, ויוצרת איזון ראוי בין זכות הנוסעים לפרטיות לבין צורכי החברות. היא אינה חוסמת את דרכן של המפעילות להתגונן, אלא מתווה את הדרך החוקית לעשות זאת: פנייה לבית המשפט בבקשה למתן צו. מנגנון זה מבטיח שחשיפת המידע תיעשה רק לאחר הפעלת שיקול דעת שיפוטי שיאזן בין האינטרסים המתנגשים בכל מקרה לגופו.

23. לבסוף, המשיבים טוענים כי טענת האפליה שגויה, מכיוון שלא ניתן להשוות בין מאגר מידע ממלכתי, הכולל נתונים רגישים על שירותי ציבורי חיוני, לבין מאגר מידע של עסק פרטי.

דיון והכרעה

24. נפתח בעניינה של עתירת דרך כבוד. נוכח האמור, לא ראיתי כי נדרש מתן סעד במסגרת עתירת דרך כבוד. בכל הנוגע לטענות שהועלו כלפי שימוש פסול במאגר שמוחזק בידי כל חברה, הרי שעניין זה נתון ממילא לבדיקת משרד התחבורה והרשות להגנת הפרטיות ואין מקום להתערבות בנקודת הזמן הזו. הדעת נותנת כי הבדיקה תושלם תוך פרק זמן סביר, לעת הזו, די בכך.

25. באשר למתן האפשרות לקבלת מידע הנוגע לזהות סרבני התשלום, הרי שהעותרים ביקשו למעשה הבהרה של הברור מאליו. בפתח המכתב מיום 24.3.2025 הוברר כי המאגר הוגדר כ"מאגר כרטיסי "רב-קו" של משרד התחבורה", ומשכך לא נדרשת הבהרה נוספת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

פני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

בהקשר זה יוסף כי ממילא ההנחיה טרם יצאה לפועל והיא ממתינה לגיבוש נוהל המסדיר את אופן יישומה.

26. לסיכום, נוכח האמור, אין צורך להידרש לעתירת דרך כבוד, עד להשלמת בדיקת הטענות על ידי משרד התחבורה והרשות להגנת הפרטיות, ואין צורך בהבהרה נוספת, בשים לב למיקוד הטענות, בכל הנוגע להיתר לקבלת מידע מהמאגר באשר לזהותם של מי שמסרבים לשלם או לתקף את כרטיס הנסיעה.

27. מכאן לעתירת המפעילות באשר לחוקיות האיסור על קבלת מידע מתוך המאגר לצורך התגוננות מפני תביעה משפטית, וזאת נוכח המכתב שכתב משרד התחבורה למפעילות.

28. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את כתבי הטענות על נספחיהם ואת המסגרת הנורמטיבית הגעתי לכלל מסקנה כי דין עתירת המפעילות להתקבל, וכפועל יוצא מכך לקבוע כי מכתבו של משרד התחבורה נושא עתירת המפעילות מבוטל ואין מניעה מקבלת המידע הנדרש מתוך המאגר, שניתן בעת המענה לתלונות, גם בעת התגוננות מפני תביעה משפטית.

29. אף שהיריעה שנפרשה על ידי הצדדים הייתה רחבה, נראה כי במהלך הדיון התחדדו הדברים והמחלוקת מצומצמת יותר. המשיבים אינם חולקים על כך ששימוש בנתוני המאגר לצורך מתן מענה לתלונות הלקוחות הוא מותר, שכן הם רואים בכך חלק ממטרת המאגר, מתן שירות ללקוח, ולמדים על הסכמתו מכללא של הלקוח לעיון בנתונים המצויים בידי המפעילה מתוך הגשת תלונתו.

30. עמדת המשיבים האוסרת פנייה למאגר ומתנה את קבלת המידע בצו שיפוטי חלה על הליכים משפטיים, ונשאלת השאלה האם יש לכך הצדקה נוכח עמדתם במקרה של תלונה, שאינה מלווה בתביעה לבית המשפט.

31. נציגת הרשות להגנת הפרטיות, עו"ד רינת ברנדל, הסבירה בדיון את ההבדל בין המתלונן לבין התובע, מנקודת המבט של ההסכמה. לעמדתה, אדם הפונה למפעיל ומתלונן, מביע בכך את רצונו בבירור התלונה ולכן מסכים מכללא לכל הנדרש לבירור התלונה ובתוך כך קבלת נתונים מהמאגר. לעומתו, אדם שמגיח תביעה אינו נחשב כמי שמסכים לכך, וזאת בשל פומביות הדיון, מעורבות גורם חיצוני, והחשיפה שיכולה להיות למידע המתקבל במסגרת ההליך המשפטי להבדיל מבירור התלונה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

32. לדידי, אין מקום להבחנה שנעשית על ידי המשיבים, ומשכך יש לראות את התובע בבית המשפט כמי שמסכים מכללא לאפשר את ההתגוננות מפני תביעתו, כפי שרואים את מי שמגיש תלונה. נוכח המסקנה אליה הגעתי ועמדת הרשות, לא ראיתי צורך להרחיב בשאלות האחרות שהתעוררו ובהן האם מדובר במידע רגיש, האם קמה פגיעה בפרטיות והאם חלה אחת ההגנות, ואתמקד בשאלת ההסכמה מכללא באשר למי שמגיש תביעה לעומת מי שפונה בתלונה.

33. סעיף 1 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: **חוק הגנת הפרטיות או החוק**), קובע כ"י "לא יפגע אדם בפרטיות של זולתו ללא הסכמתו". ההסכמה מוגדרת בסעיף 3 לחוק: "ההסכמה – הסכמה מדעת, במפורש או מכללא". מהגדרה זו נובעת המסקנה כי אם ניתנה הסכמה, לא קמה זכות תביעה (ע"א 1697/11 א. גוטסמן אדריכלות בע"מ נ' ורדי, פסקה 30 (23.1.2013)). על ההסכמה ניתן ללמוד מפעולות אקטיביות, או מההתנהגות בנסיבות העניין (ע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808, 824 (1994)).

34. בבסיס הסכמת המשיבים לכך שניתן לראות בהגשת תלונה כלפי המפעילות כהסכמה מכללא לשימוש בנתונים אלו לצורך בירור תלונתו, ניצב העיקרון לפיו הנוסע מאשר את השימוש למטרת טיפול בענייניו.

35. אין בידי לקבל את ההבחנה הנטענת על ידי הרשות בין תביעה שמוגשת לבית המשפט לבין הגשת תלונה. לדידי, בעת הגשת תביעה לבית המשפט, כשם שבעת הגשת תלונה ישירה לחברה המפעילה, הנוסע מבקש מבית המשפט שיכריע בטענות שהוא מעלה נגד החברה המפעילה. כך, באופן אינהרנטי, מתקבלת גם הסכמתו לכך שהחברה המפעילה תהיה חשופה לנתונים המופיעים במסלקה, כפי שהיא חשופה אליהם במסגרת בירור תלונה ישירה, ולצורך הבירור של אותה תלונה. לא מצאתי הבדל ביכולתו של המגיש תלונה ישירה לשלוט במידע אליו נחשפת החברה המפעילה, לעומת במקרה של הגשת תביעה.

36. כך, במסגרת ההליך המשפטי חלה חובה על הצדדים לגלות מידע ומסמכים הנוגעים לעילת התביעה (תקנה 57 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018). חובה זו חלה החל משלב מוקדם בהליך, והיא נועדה כדי לאפשר לצדדים להוכיח את טענותיהם כראוי. מחובה זו ניתן ללמוד על כך שתובע שפונה לבית המשפט הסכים לכך שהצד שכנגד, הנתבע, יוכל לבדוק את טענותיו במסגרת המידע שנמצא ברשותו או שיש לו גישה אליו, ולהתגונן מפניהן. ניתן אפוא ללמוד על הסכמתו של תובע לכך שהמפעילות ישתמשו במידע שנאסף עליו, ככל שהוא רלוונטי לתביעה שהגיש, במסגרת ההליך המשפטי, כפי שניתן ללמוד מהגשת תלונה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

פני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

לא מצאתי הצדקה מספקת להבחנה, שאותה עורכים המשיבים, בין שני המצבים (תלונה המוגשת למפעילת שירות התחבורה הציבורית או הגשת תביעה משפטית נגדה) בכל הנוגע לעצם הזכות של הנתבע לעשות שימוש במידע המצוי במאגר לצורך בירור תביעה כפי שהוא רשאי לעשות לצורך בירור תלונה. את אותם כלי פיקוח ובקרה שהמשיבים מפעילים על מסירת מידע מתוך המאגר לבירור תלונות הם יכולים להפעיל באשר למסירת מידע לצורך תביעה משפטית. איני סבור כי ניתן ללמוד מכך שההליך המשפטי הוא פומבי, על היעדרה של הסכמה מכללא לבחינת התביעה, כפי שהדברים נעשים לגבי תלונה.

37. אף שהדבר אינו משליך בהכרח על השאלה האם ניתן ללמוד על הסכמה מכללא או לא, נזכיר כי עמדת המשיבים מחייבת, שבכל מקרה של הגשת תביעה לבית המשפט, המפעילות יאלצו לפנות בבקשה לצו, בית המשפט יאלץ לבחון את הבקשה ולבקש את תגובת התובע, לאחר מכן ייתן את החלטתו. אם יקבל את הבקשה, יצטרך להפנות את הצו למשרד התחבורה, לקבל את המענה, לעיין בו ולהעביר אותו לעיון הצדדים. מדובר בהטלת נטל בלתי נסבל על המפעילות ועל בית המשפט שלא לצורך. זאת ועוד, בהינתן כי מצופה שטענות הגנה יכללו במסגרת כתב הגנה, שמוגש בתוך פרק זמן קצוב וקצר, הרי שנוכח עמדת המשיבים, יתעורר קושי עם ניסוח כתב ההגנה בהיעדר המידע.

38. קבלת המידע בהליך מהיר, שאינו מצריך פנייה לבית המשפט וקבלת צו, אף תאפשר סילוק מהיר של התביעה על יסוד המידע הנכון (בין בדרך של הסכמת המפעילות לתשלום במקרה שבו הנוסע העלה טענה מוצדקת ובין בדרך של העמדת הנוסע על טעותו במקרה שתביעתו אינה מוצדקת), ללא שנדרש לערב את בית המשפט בתהליך או לקיים דיון, וזאת אף במקרה שבו הוגשה תביעה. אכן, אין בשיקול זה כדי להפוך להסכמה את מה שאינו הסכמה, אך יש בכך כדי לתמוך בפרשנות האמורה, המאפשרת ללמוד על הסכמה, בין היתר, על יסוד הנסיבות.

39. מכל מקום, תובע המעניין להימנע מחשיפתו של מידע פרטי לגביו יוכל לבקש זאת במסגרת ההליך על דרך של בקשה לאיסור פרסום, ובקשה להשמטת פרטים מסוימים, כפי שקורה בתיקים רבים המתנהלים בבתי המשפט (כמפורט בסעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984).

40. נוכח המסקנה אליה הגעתי, מתייטר הצורך לדון בטענות האחרות שהועלו. אציין בקצרה כי לא מצאתי ממש בטענות הנוגעות לעצם סמכות משרד התחבורה להנחות את המפעילות. למשרד התחבורה, כרגולטור האחראי על התחבורה הציבורית וכבעל השליטה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

04 דצמבר 2025

בפני כב' השופט ארנון דראל, סגן נשיא

עת"מ 60829-04-25 אלקטרה אפיקים בע"מ ואח' נ' משרד התחבורה ואח'
עת"מ 54108-09-25 דרך כבוד, למען זכויות האזרח בתחבורה הציבורית ואח' נ' משרד התחבורה ואח'

במאגר המידע, ישנה סמכות מלאה לקבוע למפעילים תנאים והנחיות בנוגע לשימוש במידע הנמסר להם (עע"מ 7002/19 צ'יינה מוטורס בע"מ נ' משרד התחבורה והבטיחות בדרכים, פסקה 1 (7.7.2020)). ההחלטה המנהלית הנידונה אינה עוסקת בפרשנות מופשטת של חוק הגנת הפרטיות, אלא בהסדרת השימוש במאגר מידע ספציפי הנמצא תחת אחריותו של המשרד. כמו כן, החלטת המשרד התקבלה בעקבות הנחיית הרשות להגנת הפרטיות, שהוא הגורם בעל המומחיות בעניינים אלו, ועל כן לא מצאתי כי המשרד חרג מסמכותו במישור זה.

סיכום

41. על יסוד האמור עתירת המפעילות מתקבלת, והחלטת משרד התחבורה מיום 29.10.2024 מבוטלת.

42. אין בקביעה זו כדי למנוע ממשרד התחבורה לקבוע כללים להסדרת האופן שבו יימסר המידע הנדרש למפעילות לצורך התגוננות בהליך משפטי, בלי שיידרש צו שיפוטי לכך, בשיתוף הרשות להגנת הפרטיות, וזאת בשים לב לאופן שבו נמסר המידע בנוגע לתלונות.

43. עתירת דרך כבוד – נדחית.

44. המשיבים, משרד התחבורה והרשות להגנת הפרטיות יישאו בהוצאות המפעילות בסכום של 20,000 ₪; בהתחשב בכך שדרך כבוד העלתה טענות, שנמצא שיש לבררן, באשר לדרך ההתנהלות של המפעילות ואגד, לא ראיתי מקום לחייבה בהוצאותיהן, וכל הנוגע לעתירת דרך כבוד יישא כל צד בהוצאותיו.

ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ו, 04 דצמבר 2025, בהעדר הצדדים.

ארנון דראל, סגן נשיא

